

Segel Sällskapet Gäddviken

Gäddviket

Omslagspojken vi inte klarar oss utan – Nisse och Mason.

I detta nummer:

- Samhällsnyttiga segelsällskapet Gäddviken
- Omslagspojken Nisse talar ut
- Gör som Gun - berätta om din yacht
- Janne om betydelsen av en dyvika

2

2019

Manusstopp nästa nummer 25 maj. Mejla bidrag till gaddviket@gaddviken.se

Ordförandeord

Segel Sällskapet Gäddviken är en förening för rika medlemmar med lyxyachter, som ligger förtöjda i en välutrustad hamn. Där finns anställd personal som sköter om båtarna och ett herrgårdsliknande klubbhus med servering.

Ur myndigheternas synvinkel förefaller båtklubbar vara en tummelplats för rika människor med en stor potential att mjölkas på pengar.

Gäddis är ett ideellt sällskap med fötterna i en arbetarklubb från 1910-talet. Vi har många små yachter med högt kulturvärde, våra båtar drivs på ett synnerligen klimatvänligt sätt, vi bedriver segelsport och friluftsvksamhet, och arbetet i hamnen sköts av medlemmarna själva. Allt detta betecknas allmännyttig verksamhet!

För att framhålla Gäddis inriktning på allmännyttig

verksamhet föreslår jag att vi döper om oss till Samhällsnyttiga Sällskapet Gäddviken, SSG.

Nej det gör jag inte! För att förtydliga vår inriktning på allmännyttig verksamhet, och därmed underlätta för framtida diskussioner med myndigheter, anser jag att Gäddis ändamålsparagraf bör modifieras med den kursiverade texten (mom.3 nedan):

Mom.1 Segel Sällskapet Gäddviken är en sammanslutning av personer med intresse för segling.

Mom.2 Sällskapet ska verka för att bevara och utveckla intresset för segling och ett gott sjömanskap hos sina medlemmar.

Mom.3 Sällskapet ska verka för att bevara och vårda äldre seglande fritidsbåtar.

Mom.4 Sällskapet ska driva en klubbhamn med vinter- och sommarplatser för i sällskapet inregistrerade yachter,

"Segel Sällskapet Gäddviken är en förening för rika medlemmar med lyxyachter..."

Här SK 55:an Ninni

klubbhus samt en klubbholme. Ska vi formulera om ändamålsparagrafen för att förtydliga sällskapetets ändamål? Bör SSG driva frågan om allmännyttig verksamhet med förhoppningen att uppnå skattelättnader? Kan det vara positivt att även komplettera ändamålsparagrafen med ord som seglarläger, kappsegling och snickarverkstad?

Kom till vårens medlemsmöte och diskutera dessa tankar! Jag vill också puffa för hemsidans bilder på en del av våra yachter. Skicka gärna in en bra bild på din båt med en beskrivning av den. Se Guns trevliga berättelse om sin Lillika.

Vid pennan
Bosse

När Lillika kom till Gäddis

- *berättelsen om en yacht*

”Du skulle ha den här holken till dina knoddar” – så sa Åke när vi stod där på hamnplanen. Några månader senare levde inte Åke längre.

När Nutten sedan berättade att hon inte tänkte behålla båten – ja ... på den vägen är det med s/y Lillika, IF 686.

Köpet gjordes förresten upp på Gunnar Bergqvists 60-årsfest.

Det var i februari 1993 i Folkets Hus i Årsta. Ett handslag och en skål. Så var det klart.

Lillika kom till SSG 1976.

Åke och Nutten fick många gliringar när de seglade in sin första plastbåt i Gäddis!! Men hon var fin. Byggd -71 och endast en ägare! En riktig pärla.

Ägare:

1971 – 1976: Sten och Lillian Jäderlund Lillian och dottern Annika gav båten dess namn

1976 – 1993 Åke och Nutten Sahlberg

1993 – 2003 Gun Nilsson och Hasse Söderlind

2003 - Gun Nilsson

Hamnhörnan

- Jacob debuterar

Nu ska er nybakade hamnfogde försöka skriva om sjösättning från en balkong i Nairobi men jag måste säga att det känns lite avlägset.

Denna harrang som nu följer är för dem som det är första gången för och för att vi andra ska komma ihåg hur det var man gjorde.

En person per båt ska som vanligt vara på plats både för förberedande och sjösättning. Vi börjar som vanligt med bojiläggning och förberedande sjösättning den 14 April klockan 9.00 och det brukar ju som bekant pågå till det är färdigt vid 13 tiden. Sista dagen för bojbesiktning är dagen innan och jag föreslår att ni hugger tag i mig, Bosse, Victor eller Patrik så snart som möjligt för att få godkänt.

Minsta tillåtna diameter på kättingen är 6mm och 8mm för öglan i bojstenen och är det tveksamt så byt gärna på eget bevåg. Denna helg ska även vaktchefen sätta upp listan för nattvakterna så att ni kan sätta upp er.

Den 27/4 kommer sedan den enda

Det går bra nu!

dagen då båten är helt perfekt, därefter går det bara utför. Sjösättningen inleds klockan 10 i en stillsamt euforisk atmosfär men innan dess ska jag försöka ordna så att det finns frukost. Frivilliga får mycket gärna höra av sig. Lunch får man dock fixa själv.

Som ni vet brukar det vara avklarat under dagen men söndagen är reservdag om något skulle haka upp sig.

Alla båtar ska ha egna snören i framänden och bakänden, typ lika långa som båten och det måste såklart vara helt rent under båtarna. För er som behöver

"För er som är nya kan jag också berätta att eftersom en tredjedel av klubbens båtar sjunker så fort de kommer i sjön brukar sjösättningen efterföljas av en spontan men väntad sjösättningsfest"

så tänk gärna på att ni har pump som funkcar.

Jag kommer att försöka kontakta alla som brukar ha speciella uppgifter men om jag missar någon kan ni utgå från att jag verkligen uppskattar om ni kan göra det igen, same procedure as last year.

För er som är nya kan jag också berätta att eftersom en tredjedel av klubbens båtar sjunker så fort de

kommer i sjön brukar sjösättningen efterföljas av en spontan men väntad sjösättningsfest för att följa spektaklet så vill man ha man lämpligen med sig något att äta och dricka på kvällen.

Mörkret lägger sig över Nairobi och jag kan inte komma på något mer.

*Ses snart!
Jacob*

Gäddisprofilen:

En ödmjuk fixare med alla verktyg på plats

Berätta (lite kort) om dig själv!

"Berättelsen börjar i en annan tid i mitten av förra århundradet. Troligen är vi många i den generationen som besväras av att beskriva sig själv offentligt. Lågprofiluppfostran var nog tidstypisk. Viktigast att man var snäll och inte gjorde så mycket väsen av sig. Så var det hemma hos oss i alla fall. Dessutom är omvärlden betydligt intressantare att fundera över. Det följande har därför nedtecknats med viss möda. En hel del har hänt i Sverige sedan 50-talet. Mycket gott som följd av en höjd levnadsstandard framför allt under 60-talet. Inte så dumt att vara tonåring i förorten just då. Framtidstron var på topp. Föräldrarnas och samhällets välvilja gentemot avkomman visste ingen gräns. "Klart ungarna ska ha det bättre än vi hade det". Från Hägerstensåsen till det nybyggda miljonprogrammets Nybohov, bredvid den då ofärdiga

En man med rätt verktyg.

Essingeleden. Mer byggarbetsplats än bostadsområde. Flyttlasset gick 1961, en vecka före julafton. Mamma grät, men det ordnade upp sig framåt annandan. Större lägenhet, men extremt lyhörd med blåbetong i mellanväggarna. Med örat mot ett

Nisse – alltid redo ge en hjälpande hand

element kunde man höra vad grannarna sa. Bor fortfarande i Hägersten. Senaste 37 åren i ett knäpptyst hyreshus i Mälarhöjden. Varför flytta om man trivs?

Efter långdragna studier, inklusive en hel del kul, blev det slutligen jobb med materialteknik. Längs den vägen har jag vandrat nästan hela tiden ända ”in i kaklet”.

Mest uppskattat är det grundläggande tekniska hantverket utan bagage från en omgivande organisation. Därför kändes det

befriande att få avrunda det hela som senior teknikkonsult. Kul också att få lära sig nya saker samtidigt som man får betalt. Enstaka förfrågningar dyker fortfarande upp fyra år efter pensioneringen. Trevligt, men det gäller att inte trassla till det för sig.

Plötsligt händer det. 1979 träffade jag Yvonne (hustrun alltså). Ska man ha tur nå'n gång i livet, så kan jag inte komma på ett bättre sätt. Även en blind höna kan hitta ett korn. Först sågs vi av en slump

genom gemensamma vänner, se'n mer överlagt och det klarade vi själva. Prognosen är fortfarande god, men för säkerhets skull har vi två båtar i Gäddis.

På fritiden har det blivit en hel del musik. I över 60 år nu. Gener (nästan hela slakten spelar) och Kommunala Musikskolan tackar jag för det, även om fiol inte var det coolaste instrumentet bland polarna. Med gitarr gick det bättre. Tyngre grejer att släpa runt på, men lättare rent socialt. Många år senare i ett gäng som nästan var husband åt Gäddis på fester och regattor under några år. På senare år har fiolen kommit fram ur skamvrån då och då. Kul på riktigt igen.

Gäddislivet, för övrigt, har varit omväxlande. Förtroendeuppdrag under många år; bland annat hamnfogde, ordförande och tillsyningsman för klubbholmen. Detta varvat med några självpåtagna; eskadrar, kappseglingsskommitté och hyss på Skratten. Lätt att göra kometkarriär på vissa ställen. Senast på en behaglig reträttpost som tillsynsman för klubbens båtar. Nu på läktarplats på heltid."

Hur, när kom du in i Gäddis?

"På tidigt 80-tal ägde vi M22:an nr

14 Häxan som vi hade liggandes vid en sunkig brygga på Gålö. Där var det säkrast att kånka hem snurran efter varje tur om man ville behålla den. Pelle Nilsson var hamnfogde i Gäddis på den tiden. Pelle och jag råkade vi jobba på samma ställe och när han hörde att vi seglade, så..."Klart att ni ska ligga i Gäddis." Så fick det bli. Man kan väl säga att vi hade lite undanvind in i Gäddviken."

Tidigare seglingserfarenhet?

"Debuten kom i tidiga tonåren. Tillsammans med en kompis

"Kul också att få lära sig nya saker samtidigt som man får betalt."

gjordes en hel del intressanta erfarenheter, på vattnen utanför Blidö, i hans nyinköpta Finnjolle. Inspirerad av detta blev det ganska snart dags för egen låda. En Piratjolle, då en ganska stor tysk jolleklass. Familjen hade lantställe i Botkyrka, några kilometer från dåvarande badplatsen i Norsborg vid vattenverket. Norsborg var,

på den tiden, en lantlig idyll med sädesfält och ett skapligt strandområde med badplats och några bryggor för närboende. Tänk så det kan gå. Där fick även Piratjollen en plats, oklart hur. Det blev några somrar med korta turer på Mälaren. Därefter en lång torrperiod, med några återfall i hyrda båtar, innan vi köpte Häxan."

Ditt bästa seglarminne?

"Oslagbart är alla kompisseglingar på -90-talet med ett glatt gäng på 10 - 20 båtar, gäddvikare och några till, som vimsade runt i skärgården,

***- "Du gör det inte",
väser Hustrun mellan
tänderna.***

***- "Nä, nä, OK"
- "INTE"!"***

mest för att vi trivdes ihop. Kom senare att kallas eskadrar. Svårt att välja ett specifikt minne. Kanske det häftigaste? I den kategorin vinner nog resan vi gjorde från Bergen till Orkney med Stadsraad Lehmkuhl tillsammans med 20 andra gäddvikare. Att klättra i riggen på en råseglare är ganska mäktigt, speciellt om man är höjdrädd. Kul att SSG kunde bemanna en hel vakt. Att, på öppet

hav, styra ett uppåt 100 m långt segelfartyg lämnar nog ingen oberörd."

Ditt värsta (pinsammaste?) seglarminne?

"Landnöd!

Bäst att ta något preskriberat och färdigsnackat hemma. Det handlar inte direkt om segling utan mer om ett exempel på driftighet och dåligt omdöme. En farlig kombination. Detta utspelar sig på Lilla Skratten. Därav kopplingen till seglarlivet, även om den är svag. Ett antal gäddvikare hade samlats på Lilla Skratten av någon nu glömd anledning. På grannön, där Navigationsklubben håller till, firade man tydligen någonting, för på kvällen utbryter det fyrverkerier. Snyggt, men kan vi visa vår sympati på något sätt?

"Har vi inte några gamla grejer i båten som kanske fortfarande funkar"?

"Neej", morrar Hustrun.

"Nähä, varför så negativ"?

När jag senare återvänder från båten, med tillbuds stående medel, utbryter en kort, men ganska livlig, diskussion om vad som är lämpligt och tvärtom.

"Du gör det inte", väser Hustrun mellan tänderna.

"Nä, nä, OK"

- "INTE"!

- "Undrar vad det här är för metalltrå.... Hoppsan".

En ful, men effektiv, orange bengalisk eld lyser upp hela området plus några intilliggande. Nog bäst att ställa ifrån sig pjäsen innan man tar eld själv*.

Alla stirrar förfärat på spektaklet, först på nödblosset och så småningom vänds blickarna mot dumskallen med en metalltråd runt pekfingret. Innan någon hinner säga något hörs ett välbekant flaff-flaff-flaff..... i luften. Nu mycket nära.

Det visar sig att en helikopter hade, en bit bort "å tjänstens vägnar", kikat på grannarnas fyrverkeri för att nu bli försatt i skarpt läge. I rena förskräckelsen kastar sig alla in i klubbhuset och tar skydd.

Ljuskäglorna från helikopterns strålkastare skär som knivar genom mörkret. Allt är nu upplyst som på dagen. Inte en käft syns på hela ön.

Alla ligger och trycker under fönstren i klubbhuset. Ensamt på berget står nödblosset och brinner ut. Efter en evighet drar helikoptern vidare på något, förhoppningsvis, riktigt uppdrag.

Undrar om det blev någon rapport, typ: "Ön funnen övergiven. Inga överlevande syns. Tur för dom. Klart slut." Mängden beröm jag mottog efteråt var hanterbar."

** På instruktionsbilden för blosset står en figur med det i handen och viftar fram och tillbaka ovanför huvudet. Den som har gjort den teckningen har nog inte provat detta live. Det har nog ingen annan heller, utan brännskador. Metallhylsan kommer snabbt upp till ca 1000C, av färgen att döma. Dessutom far det iväg en massa heta pyrotekniska restprodukter, som regnar ner i omgivningen, t.ex. håret. Bäst att göra sig av med eländet illa kvickt. Är man ombord på en båt i nöd kanske en genomtänkt hanteringsmetod saknas. Fördelen är då att det finns gott om vatten i närheten. Vattenmetoden kan dock upplevas en aning kontraproduktiv.*

Dubbelstöten.

Det var Boo fyr - Lilla Skratten. Vi var tre ombord; förutom undertecknad även Yvonne och Nutten Sahlberg, legendarisk gäddvikare och som gastade hos oss en del på senare år. Det var högttrycksväder det vill säga soligt och stilla.

Efter några timmars odramatisk segling från Ingaröfjärden når vi Stavnäs. När man har passerat

Nisse har väldigt ofta flaggan i topp

själva hamninloppet norrut blir det lite trängre, men först en kort sträcka där det vidgar sig.

Vi pråmskeppare vill ju undvika slag (självklat var det kryss), så här gällde det att inte bjuda på en millimeter i onödan. Under alla år vi har seglat har Yvonne haft en stående, det vill säga, varje gång, uppmaning: "Gå inte för nära land". Därför kom det inte som någon större överraskning den här gången heller.

Det gjorde däremot den sten som

hade passat på att lägga sig i vår färdriktning...

Vissa kölar som Olle Enderlein ritade, har större djupgående akteröver och funkar bra till exempel vid tilläggning nära land. Gamla Winga har en sådan. Denna utformning gör att det finns en del kvar på önskelistan om man ställer båten på kölen, vare sig det är på slipvagnen eller på en sten.

Det går alltså att hitta en perfekt sten, på cirka 140 cm djup, där kölens kilform gör att man klättrar

upp på stenen en bit innan det tar stopp. Ordentligt. Fullt möjligt även utan krängning. Utprovat i Stavnäs...

När vi har suttit på en stund och testat alla trick i boken, glider Gun Nilsson förbi och undrar ifall vi behöver hjälp. Hinner inte svara innan vi, utan förvarning, backar av med hjälp av hr Albin och en god portion tur än en gång.

”Tack, men det ordnar sig”. Upp med töjen, nu är det race igen! Ungefär en timme senare har vi passerat Djuröbron och är i höjd med Bullandö marina. Igen en trång passage vid den lilla kobben och nu har vinden lagt sig på allvar. Jag har aldrig haft några stora sömnproblem. Vaknar lätt och somnar lätt. Framför allt det senare om det blir alltför stillsamt. Troligen nå't fel på tomgången - tjuvstannar ibland. Utanför Bullandö är det stillsamt och tyst och inget händer - nästan. Jag, som vaknar lätt, gör det nu av ett skrapande ljud. På kobben finns en ca 2 m bred grusstrand. Den låg nu under fören och kölen satt i bottengruset.

-”Sitter du vid pinn och sover bakom solbrillorna?”.

-”Njæ”.

Gun, fortfarande i närheten: -”Jag känner inte er.”

Märkligt, för hon seglade Nuttens gamla IF. Undrar vad resten av besättningen gjorde bakom sina solbrillor (spekulativt insinuerande frånskyllande).

I alla fall tycks ingen ombord ha märkt att vi var på G för andra gången på samma dag. Numera seglar jag utan solbrillor, gärna en bit från land, undrandes vilket snille

-”Sitter du vid pinn och sover bakom solbrillorna?”.

-”Njæ”.

Gun, fortfarande i närheten: -”Jag känner inte er.”

som kom på att plastbåtar skulle ha däck, rufftak och sittbrunn i vitt. Å andra sidan: Vem kan somna med värkande ögon? Inte ens jag.”

Vad är bra med Gäddis?

”Nya vänner - några för livet. Alla oegennyttiga insatser av många medlemmar. En förutsättning för en livaktig förening. På hamnplan är hjälpen aldrig långt borta, vare sig den behövs eller inte. Respekt för individen grundad på interna meriter i klubben snarare än på yttre omständigheter. ”Meriter” här i en

mycket vid bemärkelse. Många av oss trivs bra i varandras sällskap. Är man tillräckligt djärv kanske det kan kallas Gäddisanda? Säkerligen ganska unik."

Vad tycker du bäst om?

"Segling, utförsåkning, musik, motionsjympa hade varit rätt svar förra millenniet. Om sanningen måste fram så lutar det nuförtiden mer mot att åka ut till landet, klä upp sig i blåkläder och börja fixa med nå't.

Se'n gärna lite vinprovning före och under middagen, efter att ha förtjänat det. Gillar fortfarande att lära mig nya saker. Går utmärkt att kombinera med allt det andra."

Vad tycker du sämst om?

"Svår fråga. Det finns mycket här i världen jag inte gillar, men kan inte välja något viktigt att gnälla på som också passar i Gäddviket. Styr därför undan från tungviktarna. Bland de mindre allvarliga: Pölsa kanske?"

Några planer för framtiden?

"Vi har två segelbåtar och två snurrebåtar som vi knappt använder. Ett par föreningsuppdrag på olika håll. En sommarstuga som behöver uppgraderas. Verkar som om vi behöver fokusera en aning.

Vi ska i alla fall bara ha max en segelbåt, på sikt.

Plan? Eh.. verkar som en bra idé. Snart är vi två pensionärer i stället för en. Det finns både för- och nackdelar med det. Mer tid för planering och gemensamma påhitt blir det nog. Oklokt att utveckla nackdelarna här."

Här var det fest med prisregn!

"Årets prisskörd som vi på Exodus fick från SSG.

Paksetseglingen: Snabbaste rodd
Tack Oskar.

Snabbaste knopar Tack Mathias.

Och en supersegling hade vi,
Katarina, Simon, Mathias, och
Oskar, runt Fjäderholmarna i vår
jakt på Mattias och Tina på Roine.

Årets Seglare fick vi, Katarina
och jag, för att vi seglade in till
Gäddis och ställde upp i
Paksetseglingen och även för alla
seglarläger där vi spridit
kunskapen och glädjen i segling."
Tackar gör Göran Svensson.

Och här är alla vinnarna 2018

• **Gustav Wimans minne**,
till vinnaren av Boo fyr-L
Skratten:
Royne

• **Gäddispokalen**, till
bästa gäddisbåt i regattans
banseglingar
Mathilda II

• **Rudolf Österbergs fyr**, till
bästa gäddisbåt i regattans
distansegling
Vivere

• **Paketseglingens pris**
Royne

• **Evald Englunds örn**, bästa
gäddisbåt av alla ovanstående
seglingar
Royne

• **Årets seglare**
Katarina och Göran Svensson

• **Vrakpriset**
Peppe

• **Paketseglingsrodden**
Exodus

• **Paketseglingsknopen**
Exodus

Missa inte vår
gemensamma och
traditionsenliga

Påsklunch!!

Söndagen den 21 April
med start kl 13.

Plats: Klubbhuset.

Var och en tar med sig
vad magen och strupen
kräver.

Väl mött!

Festkommittéen

Segel Sällskapet Gäddviken kallas härmed till medlemsmöte

Torsdagen den 11:e
april 2019 klockan
19:00

Klubbhuset på
hamnplanen i Gäddviken

Det här mötet ägnas främst åt att diskutera klubbens verksamheter utöver hamnen. Alla medlemmar uppmanas att väcka frågor och uttrycka åsikter om allt som rör klubbens verksamheter.

Dagordning:

1. Mötets öppnande
2. Fråga om mötets stadgeenliga utlysning
3. Val av mötesordförande och sekreterare
4. Val av två justeringsmän att jämte ordföranden justera protokollet och att räkna avgivna röster
5. Fastställande av dagordning
6. Bordlagda frågor:

Fyllnadsval av sekreterare.

7. Diskussion om klubbens verksamheter!
 8. Rapporter och skrivelser
 9. Övriga frågor
 10. Avslutning
- Välkomna!

 Svenska Sjö
Båtförsäkring på mina villkor

*"Tillsammans
skapar vi
Sveriges bästa
båtförsäkringar"*

Erik, världsmästare på väg mot
toppen i F1, kund och en av våra
247 000 delägare.

Vi på Svenska Sjö har bara en sak för ögonen. Att ständigt utveckla de bästa båtförsäkringarna och trygghetslösningarna för dig och din båtklubb. Genom din båtklubb är du ju delägare i Svenska Sjö och det ger dig direkta fördelar som mer omfattande villkor, resultatbonus för medlemmar och smidig skadereglering. Och här har vi nu blivit ännu lite bättre. Hela 9 av 10 är mycket nöjda med hur vi hanterar skadeärenden.

Så du kan lugnt gå in på www.svenskasjo.se om du vill veta mer eller räkna ut din premie.

Dyvikan – - de e la plats!

Det kommer ju in för lite artiklar till Gäddviket idag. Tänkte därför dra mitt strå till stacken och berätta en liten historia som är sann och pinsam, men som också har en sensmoral.

På 70- och det glada 80-talet kappseglade jag i Laserklassen. Det fanns då något som hette Grand Prix som var en slags rankingtävling och som seglades på alla möjliga och omöjliga ställen, Ostkust, Väst kust och kanske i bland på någon insjö i mörkaste Småland. Det var ju lätt att ta jollen på takräcket och dra iväg.

Det här hände under ett Grand Prix i Vänern, utanför Vänersborg.

Jag kom alldeles för sent till sjösättningsplatsen, jag var nog sist. Ni som kappseglat vet att man ska vara ute på banan i god tid för att hinna kolla vindar, strömmar mm. Banan låg också väldigt långt

ut, så det var tveksamt om jag ens skulle hinna till start. Det var alltså bråttom. Så ner med båten från taket. Rigga, rigga, rigga. Stress, stress, stress. Byta om fortare än stålmannen, men utan telefonkiosk, och så i med hela ekipaget i plurret.

Snabb koll i aktern. Nej, nej, det är inte sant! Det fanns ingen dyvika! Den låg kvar i land.

Det var frånlandsvind och alltså läns ut till banan. I Laser sitter man då långt fram för att lyfta aktern ur vattnet för bästa fart. Väl ute vid banområdet var starten uppskjuten så jag började kryssa för att kolla banan. Men efter ett tag märkte jag att allt inte stod rätt till. Jollen uppförde sig allt mer instabilt och konstigt. Skruvade bort manluckan. Båten var halvfull

Foto: Gunnar Forsberg

med vatten. Snabb koll i aktern. Nej, nej, det är inte sant! Det fanns ingen dyvika! Den låg kvar i land. Och det var först nu när jag kryssade som det kom in vatten. Under länsen ut till banan lyftes ju aktern ur vattnet. Rev snabbt av en bit svamp som jag i alla fall hade med och satte i hålet så det blev någorlunda tätt. Men det var ju inget att lita på att den skulle sitta kvar under racet. Jag höll på att sjunka distansminuter från land och det var kryss tillbaka! Goda råd var nu dyra som det heter. Det var som något ur Gäddisoperan; utan pluggen sjunker båten, man blir lång i plåten och vill nästan ta till gråten.

Det gjorde jag nu inte, utan började i stället med det trötlösa jobbet att svampa ur vatten. Som jag håller på med detta kommer det en medtävlare, en göteborgare,

”Men döö, då kan du få låna en av mig, jag har en extra”. ”Va. Skämtar du?”

nerseglande och frågar om jag har problem.

”Stora. Glömt dyvickan i land” svarar jag. ”Men döö, då kan du få låna en av mig, jag har en extra”. ”Va. Skämtar du?” Men nej, det var inget skämt. Helt otroligt! Chansen att i detta läge träffa på någon som har med sig extra dyvika

Janne Jäberg flyter ännu ovanför ytan.

måste ses som näst intill obefintlig.
Jag fick dit proppen, svampade torrt och hann till start, om än inte kolla banan. Så på andra varvet nära länsmärket, ska just till att runda, hör jag precis bakom mig: "Plats, plats"! "Nä nä, nä! Inte en chans, du är för sen." svarar jag bakåt. "Döö, dyvickan, de e la plats va?" hör jag då.
Vänder mig om. Det är han!
Han får plats!
Och vad är då sensmoralen

med denna historia. Det finns alltid en sensmoral med historier.

- Jo, var ute i god tid och planera så slipper du stress och problem och elände.
- Och var generös och hjälpsam på sjön. Det lönar sig. Och inte bara på sjön. Alltid! Överallt!
- Och ha alltid med en extra dyvika.
Så må det gå dig väl i livet.

Berättade
Janne Jäberg

BOO FYR- LILLA SKRATTEN LÖRDAGEN 25 MAJ 2019

Som alla tidigare år distansbana med start från Härsö och mål på Lilla Skratten, ca 27 nm.
Jaktstart enligt SRS.

Anmälan om segling utan flygande försegel eller anmälan om shorthandsegling (max 2 i besättningen) skall göras senast 22/5. Därefter gäller standardmätal. Ev. mätbrev ska kunna visas upp vid registreringen.
Seglingsföreskrifter delas ut i samband med registreringen på skepparmötet.

Tidsprogram

Fredag 24/5 Samling vid Härsö

Lördag 25/5 9.00 Skepparmöte och registrering senast 9.55 Första varningssignal

På Lilla Skratten blir det ”After sail”, bastu och allmänt gemyt som alltid.

Anmälan senast onsdag 22/5 via telefon till Janne Jäberg 08-50 22 84 58 / 0764-13 62 20 eller mail

kappsegling@gaddviken.se eller på lista i klubbhuset.

Anmälningsavgift 165 kr insättes på Pg 52540-2 i samband med anmälan (medlemmar i SSG 145 kr, som kommer på årsräkningen)

Alla kontaktuppgifter du behöver

Segel Sällskapet Gäddviken

e-post: e-post@gaddviken.se
tel. hamnen 08-644 01 38
Plusgiro 5 25 40-2
Organisationsnummer 814000-0806

Styrelse

Ordförande Bosse Willén
ordforanden@gaddviken.se
070-40 20 519

Vice ordförande Thomas Borg

v.ordforanden@gaddviken.se
070-421 01 30

Kassör Lars Wallman

kassoren@gaddviken.se
070-484 00 80

Sekreterare vakant

Suppleant Mikael Salomonsson

suppleant@gaddviken.se
070-669 52 02

Hamnfogde Jacob Hagberg

hamnfogden@gaddviken.se
070-731 74 06

Holmfogde Kalle Karlsson

holmfogden@gaddviken.se
070-311 55 52

Kappseglingsledare Janne

Jäberg
kappsegling@gaddviken.se
076-413 62 20

Klubbmästare Gunnar

Lindstrand
klubbmastaren@gaddviken.se
070-669 52 02

Ledare för

juniorverksamheten

Gabriel Dahlbäck
juniorverksamheten@gaddviken.se
070-658 25 44

Funktionärer

Redaktör Gäddviket Ulrika By
gaddviket@gaddviken.se 070-627 82 83

Redaktör Websidan Bosse

Willén
webmaster@gaddviken.se

Vaktchef Anders Körling

vaktchefen@gaddviken.se
070-491 11 02

Valberedning Carolina de la Fé

Maria Nordin Svante Söderlind
valberedningen@gaddviken.se

